

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119298712
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:6119298712.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému F. F.Z., S.. XX.XX.XXXX, R. XX, XXX XX M., o zaplatenie sumy 5.000,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 22.05.2019 a tunajšiemu súdu postúpenou dňa 25.09.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 5.000,00 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.000,00 Eur od 22.05.2018 do zaplatenia. Uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania. Žalobca si na Okresnom súde Banská Bystrica uplatnil svoj nárok popri žalovanom aj voči Mariánovi Sivákovi, nar. 24.08.1994, voči ktorému Platobný rozkaz vydaný tamojším súdom pod sp. zn. 26Up/655/2019 zo dňa 07.06.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 28.06.2019, čo znamená, že predmetom tohto konania je už len nárok žalobcu voči žalovanému.

2. Žalobca v žalobe dôvodil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.05.2018 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „banka“) a ním ako postupníkom nadobudol voči žalovanému pohľadávku majúcu základ v Zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2014, ktorá bola uzavretá medzi bankou a žalovaným. Na základe tejto zmluvy banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej aj „VOP“). Žalobca zastáva názor, že zmluva zo dňa 27.11.2014 spĺňa všetky predpoklady podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Na základe toho banka podaním zo dňa 23.11.2016 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.11.2016. V čase postúpenia pohľadávky dlh žalovaného predstavoval sumu 9.405,16 Eur a pozostával z istiny vo výške 6.619,23 Eur, z riadneho úroku vo výške 2.148,49 Eur, úrokov z omeškania vo výške 562,44 Eur a z poplatkov v sume 75,00 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky žalobcovi neuhradil žiadnu sumu. Žalobca uviedol, že v konaní si uplatňuje len nárok na zaplatenie istiny úveru v sume 5.000,00 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.000,00 Eur od 22.05.2018 (deň nasledujúci po dni účinnosti postúpenia pohľadávky) do zaplatenia.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Na výzvu súdu o preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon č. 483/2001 Z. z.“ aj „zákon o bankách“) pred postúpením pohľadávky banky, žalobca reagoval podaním doručeným súdu dňa 03.03.2021. Vo vyjadrení uviedol, že je irelevantné, či žalovaný skutočne prevzal písomnosť, ktorá mu bola doručovaná, pretože v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí tzv. teória dôjdenia, v zmysle ktorej sa nevyžaduje, aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačí, že sa dostal do dispozičnej sféry adresáta. Pôvodný veriteľ takúto písomnosť zasielal. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.01.2011. K vyjadreniu žalobca predložil nedoručenú zásielku adresovanú žalovanému na adresu Zákutie 91, Zborov.

5. V ďalšom vyjadrení doručenom súdu dňa 21.04.2021 žalobca doplnil, že z úveru, ktorý žalovaný čerpal dňa 27.11.2014 vo výške 7.000,00 Eur, žalovaný uhradil sumu 1.648,96 Eur, z ktorej na istinu bola započítaná suma 380,77 Eur. Neuhradená istina tak predstavovala sumu 6.619,23 Eur. Žalobca si v konaní uplatnil sumu 5.000,00 Eur titulom neuhradenej postúpenej istiny.

6. Podaním doručeným súdu dňa 12.05.2021 žalobca reagoval na výzvu súdu, keď uviedol, že mu nie je známe, z akého dôvodu bola výzva banky zo dňa 23.01.2018 zasielaná žalovanému na adresu Zákutie 91, Zborov. Zároveň sa vyjadril k tomu, že ak mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená listom zo dňa 23.11.2016, žalobca tak činil pre nesplnenie splátky splatnej dňa 06.11.2016. Premlčacia doba by v danom prípade uplynula dňa 06.11.2019 a ak žalobu podal dňa 21.05.2019, podal ju pred uplynutím premlčacej doby. Na podporu svojich tvrdení poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov SR (napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/13/2018 zo dňa 26.09.2018).

7. Súd vo veci nariadil pojednávania, ktoré sa uskutočnili v dňoch 23.04.2021 a 03.06.2021. Na druhom z uvedených pojednávanií bola prítomná právna zástupkyňa žalobcu. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil aj cestou odborného lekára. Na tomto pojednávaní súd vyhlásil rozsudok.

8. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a oboznámil sa s obsahom žaloby, platobným rozkazom, Sadzobníkom poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s., Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.05.2018, výzvou banky zo dňa 26.10.2016 a zo dňa 23.01.2018, dokladom o odoslaní písomnosti na poštovú prepravu žalovanému dňa 29.01.2018, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.05.2018, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2016, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 27.11.2014, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, splátkovým kalendárom, návrhom na pribratie do konania, uznesením o zamietnutí návrhu na pribratie do konania, transakciami na účte č. XXXXXXXXXX, lustráciami žalovaného, lekárskou správou, písomnými vyjadreniami strán sporu a prednesom právnej zástupkyne na pojednávaní.

9. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe, na doterajších písomných vyjadreniach a navrhla, aby súd žalobe vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že banka so žalovaným a Mariánom Sivákom ako dlžníkmi uzavrela dňa 27.11.2014 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej banka poskytla dlžníkom úver v sume 7.000,00 Eur s mesačnou splátkou 109,57 Eur, úrokovou sadzbou 13,40 % p. a., RPMN 14,46 %, priemernou RPMN 11,25 %, celkovou čiastkou úveru v sume 12,597,91 Eur, dátumom splatnosti prvej splátky dňa 06.01.2015, dátumom splatnosti ďalších splátok k 6. dňu v kalendárnom mesiaci, dátumom konečnej splatnosti úveru dňa 06.07.2024 a počtom mesačných splátok 115. V zmluve je adresa žalovaného uvedená Regetovka 12.

11. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., B. Osobitná časť, bod 7., ods. 7.6., 7.6.1., ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo a) ak je klient v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, alebo b) ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, (...) banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru (...), b) vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť (...).

12. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., C. Záverečná časť, bod 10., ods. 10.5., klient oznamuje banke adresu, číslo telefónu, faxu, telexu alebo iných elektronických prostriedkov, na ktoré mu bude banka zasielať alebo oznamovať všetky oznámenia a dokumenty. Klient informuje banku o akejkolvek zmene týchto údajov. Ak klient o takejto zmene banku neinformuje, považuje sa doručenie vykonané na poslednú banke známu adresu prípadne na posledne banke známe číslo telekomunikačného prostriedku za riadne vykonané.

13. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., C. Záverečná časť, bod 19., ods. 19.16., klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky (...). V prípade, že klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.

14. Výzvou zo dňa 26.10.2016 banka vyzvala žalovaného (na adresu Zákutie 91, Zborov) na úhradu dlžnej sumy vo výške 777,78 Eur. Žalobca k tejto výzve nepredložil doklad o doručení písomnosti žalovanému, resp. doklad o tom, že písomnosť sa dostala do jeho dispozičnej sféry.

15. Listom zo dňa 23.11.2016 banka oznámila žalovanému (na adresu R. XX) vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo zmluvy zo dňa 27.11.2014, a to ku dňu 22.11.2016. Žalobca k uvedenému oznámeniu nepredložil doklad o tom, že sa písomnosť dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

16. Výzvou zo dňa 23.01.2018 banka vyzvala žalovaného (na adresu C. XX, C.) na úhradu splatnej a nezaplatennej pohľadávky vo výške 8.913,70 Eur. Zároveň ho upozornila na to, že v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí, je oprávnená postúpiť svoju pohľadávku tretej osobe. K písomnosti žalobca predložil doklad o doručovaní zásielky žalovanému na adresu C. XX, C.. Zásielka sa vrátila ako nedoručená s poznámkou adresát neznámy.

17. Dňa 21.05.2018 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok banka postúpila pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX na žalobcu ako postupníka. Žalovanému to bolo oznámené listom zo dňa 21.05.2018 adresovaným na adresu R. XX.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k uzavretiu zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom k uzavretiu zmluvy o úvere, Banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20210101?ucinost=12.01.2015>>.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi bankou a žalovaným ako dlžníkom bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 27.11.2014, na základe ktorej banka poskytla dlžníkovi úver v sume 7.000,00 Eur s mesačnou splátkou 109,57 Eur, úrokovou sadzbou 13,40 % p. a., RPMN 14,46 %, priemernou RPMN 11,25 %, celkovou čiastkou úveru v sume 12.597,91 Eur, dátumom splatnosti prvej splátky dňa 06.01.2015, dátumom splatnosti ďalších splátok k 6. dňu v kalendárnom mesiaci, dátumom konečnej splatnosti úveru dňa 06.07.2024 a počtom mesačných splátok 115. V zmluve je adresa žalovaného uvedená R. XX, XXX XX M..

26. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže banka ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrela predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver.

27. Súd sa primárne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

28. Právna úprava postúpenia pohľadávky je obsiahnutá v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že postupom pohľadávky bola Slovenská sporiteľňa, a. s, teda banka v zmysle § 2 ods. 1 zákona o bankách, tak postúpenie pohľadávky sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka riadi aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd preto musel posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Súd má za to, že § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje výnimky z bankového tajomstva, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt. V tejto súvislosti súd konštatuje, že postúpiť bankovú pohľadávku zákon o bankách umožňuje iba 1.) v tej časti, ktorá je po splatnosti, 2.) iba po písomnej výzve na splnenie, 3.) výzva musí byť zo strany banky, 4.) omeškanie napriek písomnej výzve trvá viac ako 90 dní. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ustanovenie umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky alebo dôjdenia tejto výzvy do dispozičnej sféry tejto osoby, a po tom, čo je následne dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

29. Súd dodáva, že výzva je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky a musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. Žalobca do konania predložil výzvu banky zo dňa 26.10.2016, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23.11.2016 a výzvu banky zo dňa 23.01.2018. V tejto súvislosti žalobca súdu nepredložil dôkaz o doručovaní výzvy žalovanému. Takýmto dôkazom by mohla byť doručka, podací hárok, z ktorého by bolo čitateľné, že výzvu, ktorú má na mysli § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka odoslala žalovanému na poštovú prepravu. K výzve zo dňa 23.01.2018 žalobca predložil doklad o doručovaní výzvy žalovanému, avšak nie na adresu, ktorá bola uvedená v zmluve (Regetovka 12), ale na adresu Zákutie 91, Zborov, pričom žalobca nevedel preukázať z akého dôvodu nebola výzva adresovaná na adresu žalovaného uvedenú v zmluve, ktorá je zároveň totožná s tou, ktorá vyplýva z príslušného registra obyvateľov. Zásielka s výzvou sa banke vrátila s poznámkou, že adresát je neznámy, čo znamená, že táto výzva sa nemohla dostať do dispozičnej sféry žalovaného. Samotná výzva bez preukázania, že táto sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovaného sama o sebe nestačí. Súd zastáva názor, že z dikcie § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na plnenie splatného dluhu 90 dní pred postúpením pohľadávky. Súd zastáva názor, že žalobca hodnoverne nepreukázal, keďže nepredložil relevantný dôkaz o odoslaní a doručovaní výzvy žalovanému, že banka dodržala podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

30. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom najvyšší súd konštatoval: Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

31. Súd nespochybňuje právo Slovenskej sporiteľne, a.s., ako poskytovateľa úveru zmluvne s klientom upraviť práva a povinnosti pri poskytovaní úveru odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Toto právo nakoniec vyplýva aj z § 89 ods. 1 zákona o bankách. Je však potrebné zdôrazniť, že postúpenie pohľadávky voči žalovanému nemohlo byť platne založené v zmysle Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., C. Záverečná časť, bod 19., ods. 19.16. Totiž v danom prípade ide o dojednanie obsiahnuté v rámci VOP, ktoré boli dopredu pripravené bankou pre široký okruh jej klientov bez možnosti spotrebiteľa akýmkoľvek spôsobom sa podieľať na ich tvorbe a ovplyvniť ich obsah. Tieto podmienky potom nemožno považovať za individuálne dohodnuté zmluvné podmienky. Už z tohto dôvodu tento text nemožno považovať za dohodu v zmysle ustanovenia § 89 ods.1 zákona o bankách, oprávňujúcu banku postúpiť pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Tieto zmluvné dojednania je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to

podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, pretože táto podmienka vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, lebo jednak touto zmluvnou podmienkou banka obchádzala ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a taktiež spotrebiteľ už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi na tretiu osobu, zatiaľ čo spotrebiteľ takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu nedostal a svoju prípadnú pohľadávku voči banke bol oprávnený postúpiť len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky (k tomu pozri napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp/25/2019 zo dňa 21.10.2019).

32. Súdny dvor EÚ rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispievanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 28, Cofidis, C-473/00, Zb.s. I-10875, bod 32). Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudok Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, ako aj Cofidis, už citované). Je rozhodným konštatovanie, že aj pri nečinnosti spotrebiteľa má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/147/2018 zo dňa 20.11.2018).

33. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že sa platne stal vlastníkom postúpenej pohľadávky, ktorú v tomto spore uplatňuje. Preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol.

34. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania strane podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na zamietnutie žaloby bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorý z tohto dôvodu by mal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný si však žiadne trovy neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne nevyplynuli, preto mu súd náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.